FONDACIJA
HASTOR

NEWSLETTER

Januar, 2026.

Objavljen Konkurs za dodjelu stipendija nadarenim/talentovanim učenicima/ama

Dugi niz godina, Fondacija Hastor predstavlja oslonac i podršku velikom broju mladih ljudi te kontinuirano širi zajednicu u kojoj obrazovanje, trud i upornost zauzimaju centralno mjesto. Dosljedna svojoj misiji, Fondacija Hastor i ove je godine pružila priliku novim učenicima da postanu dio ove velike porodice.

Krajem 2025. godine objavljen je Konkurs za dodjelu stipendija nadarenim/talentovanim učenicima/ama osnovnih i srednjih škola za školsku 2025/2026. godinu, koji je bio otvoren do 9. januara 2026. godine. Za učenike osnovnih škola bila je otvorena kategorija sporta, dok su učenici srednjih škola mogli aplicirati u kategoriji nauke.

Nakon završetka konkursa, tim Fondacije Hastor sa zadovoljstvom je pristupio pregledu prijava izuzetnih učenika te analizi njihovih izvanrednih rezultata, bodovanju, rangiranju i ostalim koracima konkursne procedure. Nakon što se završi konkursna procedura i potpišu ugovori o stipendiranju, Fondacija će biti bogatija za nove članove koji dijele vrijednosti predanog rada i izvrsnosti, a zauzvrat dobijaju mentorsku i materijalnu podršku s ciljem unapređenja njihovog znanja i usavršavanja talenata.

Fondacija Hastor prepoznaje i cijeni pozitivne vrijednosti te se raduje upoznavanju novih stipendista koji te vrijednosti njeguju i grade prostor, kako za lični napredak tako i za napredak zajednice.

Pripremila: Lamija Karađuz

Od školskog sajma do međunarodne olimpijade – stipendistica Asmira Kunić na svjetskom takmičenju iz robotike

Asmira Kunić dolazi iz Zvornika, a stipendistica je Fondacije Hastor već šest godina. Kao učenica četvrtog razreda gimnazije u Internacionalnoj školi Maarif u Sarajevu imala je priliku da predstavlja **Bosnu i Hercegovinu** na jednom od najznačajnijih svjetskih takmičenja iz oblasti robotike – **"FIRST Global Challenge"**. Riječ je o međunarodnoj olimpijadi koja okuplja timove iz gotovo cijelog svijeta, a održana je u **Panama Cityju**, u periodu od **29. oktobra do 1. novembra 2025. godine,** uz učešće čak 190 država.

Pripreme za takmičenje bile su intenzivne i zahtjevne, a često su se odvijale u Mostaru, što je predstavljalo dodatni izazov zbog putovanja. Ipak, Asmiru to nije spriječilo da aktivno doprinosi timu, čak i kada nije mogla fizički biti prisutna. Posebnost Asmirinog tima ogleda se tome što ne postoje strogo podijeljene uloge, već svi članovi učestvuju u svim segmentima rada, od vođenja društvenih mreža do programiranja, sklapanja i upravljanja robotom. Najveći izazov bio je osmisliti funkcionalan dizajn robota koji može u ograničenom vremenu izvršiti zadatak bez tehničkih smetnji.

Kako Asmira ističe, ovo joj je bilo **drugo učešće** na ovakvom takmičenju, zbog čega je bila sigurnija, opuštenija i spremnija na sve izazove koji su je čekali. Svake godine takmičenje donosi novi izazov, odnosno, igru u kojoj roboti izvršavaju zadatke na posebno dizajniranom podijumu. Kroz niz mečeva boduju se brzina, preciznost, pokretljivost robota i timska koordinacija. Robote tokom takmičenja kontroliraju izabrani članovi, što zahtijeva visoku koncentraciju i timsku usklađenost. Ostali članovi, uključujući Asmiru, fokusirali su se na tehničku podršku online putem. Zahvaljujući izraženom timskom duhu i kvalitetnoj komunikaciji, Asmirin je tim zasluženo osvojio "Social Media Award".

Put do međunarodne olimpijade za Asmiru započeo je mnogo ranije. S robotikom se prvi put susrela u drugom razredu srednje škole na časovima robotike. Prekretnica se dogodila kada joj je profesor predložio učešće na školskom naučnom sajmu. Mjeseci rada rezultirali su **prvim mjestom**, ali i trajnom ljubavlju prema ovoj oblasti.

Mogu reći da je moja ljubav prema robotici tu i počela, kaže Asmira.

Robotiku doživljava kao spoj logike, inovacije i discipline te smatra da su za uspjeh ključni predanost, upornost i spremnost na učenje. Za Asmiru, takmičenja imaju posebnu vrijednost.

Smatram da su takmičenja životne prilike, kaže, ističući da joj ona, osim znanja, donose iskustva i poznanstva koja ostaju za cijeli život.

Najveću podršku pružili su joj njeni roditelji. Također, značajnu ulogu na njenom putu imala je i **Fondacija Hastor**, koja joj je pružila finansijsku, mentorsku i moralnu podršku. Kao dio fondacije, stekla je nova znanja i iskustva te poručuje koliko joj znači pripadnost zajednici u kojoj može učiti i napredovati zajedno s drugima: ***Najmanje što mogu reći Fondaciji Hastor je hvala.***

Pripremila: Sanita Fuško

Stipendistica Ada Avdagić ispisala historiju bh. taekwondoa bronzom na Svjetskom prvenstvu do 21 godine

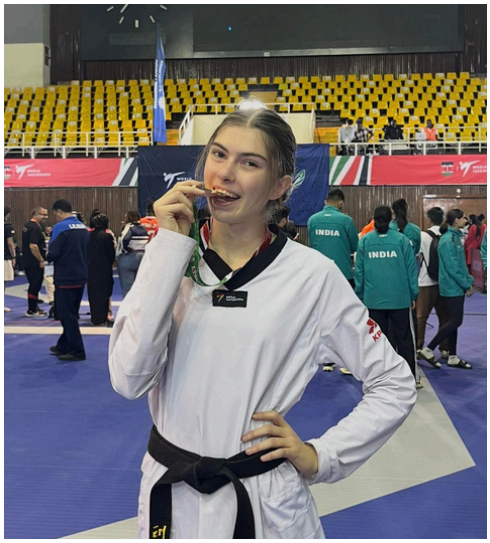

Reprezentativka Bosne i Hercegovine i stipendistica Fondacije Hastor Ada Avdagić ostvarila je historijski uspjeh osvojivši bronzanu medalju na Svjetskom prvenstvu do 21 godine u taekwondou, u kategoriji do 53 kilograma. Ovim rezultatom, ostvarenim na takmičenju u Nairobiju u Keniji, Ada je ispisala najbolje stranice bh. taekwondoa u ovoj uzrasnoj kategoriji.

Put do postolja započela je pobjedom nad Koreankom Siwoo Kim (2:0), a trijumfom protiv Bugarke Erike Karabeleve u četvrtfinalu osigurala je historijsku medalju. Iako je u polufinalu zaustavljena od Iranke Mobine Nematzadeh, njena bronza sija zlatnim sjajem jer predstavlja **najveći uspjeh bh. taekwondoa** u ovom uzrastu na svjetskom nivou.

Ovaj historijski rezultat plod je dugotrajnog rada, čelične discipline i podrške koju je Ada imala tokom svog sportskog puta.

Podrška Fondacije Hastor omogućila mi je da se fokusiram na svoje ciljeve i dosegnem vrhunsku formu na međunarodnoj sceni, poručuje Ada, ne zaboravljajući istaknuti posebnu zahvalnost svojoj porodici i treneru Ibrahimu Kolji, kao i svima koji su je bodrili tokom priprema i nastupa na prvenstvu.

Bronzana medalja Ade Avdagić još jednom potvrđuje da se uz posvećen rad, jasne ciljeve i pravu podršku mogu ostvariti vrhunski rezultati i dostojno predstavljati Bosna i Hercegovina. Ulaganjem u obrazovanje, sport i lični razvoj mladih ljudi Fondacija Hastor omogućava sportistima poput Ade Avdagić da se u potpunosti posvete svom napretku i osvajanju svjetskih odličja.

Pripremila: Lamija Sejdić

Manje stresa, više znanja: pametne strategije učenja

Ispitni period. Te dvije riječi kod većine studenata izazovu blagu nelagodu, ubrzan rad srca i osjećaj da vremena nikad nema dovoljno. Bez obzira na to koliko smo puta već prošli kroz ovo, svaka ispitna sezona nosi isti izazov: kako naučiti što više, a pritom ne izgorjeti.

Mislili smo da je učenje isto za sve – sjedneš, otvoriš knjigu i učiš dok ne "uđe u glavu". Međutim, iskustvo nas je naučilo da problem nije u količini gradiva nego u načinu na koji mu pristupamo. Metode učenja nisu samo trikovi za bolje pamćenje; one su način da sačuvamo koncentraciju, motivaciju i mentalno zdravlje.

Prva i možda najvažnija stvar jeste razumijevanje vlastitog ritma. Neki od nas najbolje funkcioniraju rano ujutro, dok su drugi najproduktivniji kasno uvečer. Umjesto da insistiramo na tome da učimo "kako treba", mnogo je efikasnije učiti onda kada naš mozak prirodno sarađuje s nama. To nije lijenost – to je pametna organizacija.

Jedna od metoda koja se pokazala izuzetno korisnom jeste učenje u kraćim intervalima. Umjesto višesatnog sjedenja uz knjigu, gradivo se može podijeliti u blokove od 25 do 40 minuta, nakon čega slijedi kratka pauza. U tim pauzama važno je zaista se odmaknuti – ustati, protegnuti se, popiti vode ili pogledati kroz prozor. Ovakav način učenja pomaže da koncentracija ostane stabilna i da se informacije "slegnu".

Još jedna česta **greška** jeste pasivno učenje. Čitanje skripte iznova i iznova ponekad stvara samo lažni osjećaj znanja. Pokušajte prepričati lekciju zamišljenom slušaocu, jer tek tada ćete shvatiti koji dio gradiva zaista razumijete, a šta vam je poznato samo na papiru.

Posebno se može izdvojiti **pisanje sažetaka.** Ne puko prepisivanje, nego sažimanje. Kada iz velike cjeline izdvojimo ključne pojmove i ideje, prisiljavamo mozak da razmišlja i povezuje informacije.

Ne smijemo zaboraviti ni ulogu okruženja. Učenje u prostoru punom distrakcija gotovo je nemoguća misija. Važno je pronaći svoju zonu učenja u kojoj imamo "signal" za mozak da je to prostor za fokus. Nekome je to biblioteka, nekome radni sto kod kuće, a nekome slušalice s tihom muzikom.

I možda najteži dio – briga o sebi. Iako zvuči kao kliše, san, ishrana i kratke pauze nisu luksuz, nego potreba. Umoran mozak ne pamti, ne povezuje i ne zaključuje dobro. Često je sat sna vredniji od dodatnog sata (m)učenja.

Na kraju, važno je podsjetiti se da ispiti ne definiraju našu vrijednost. Oni su samo jedna stanica na putu učenja i rasta. Učimo ne samo da bismo položili ispit nego da bismo razvili vještine koje će nam trebati mnogo dalje od učionice. Znanje se ne gradi pod pritiskom, nego uz strpljenje, razumijevanje i prave metode.

Pripremila: Adina Jusufspahić

Iza kulisa serijala "Ponosnim koracima kroz BiH"

Jedan od projekata koji je obilježio 2025. godinu u Fondaciji Hastor, pored mnogih drugih, zasigurno je i dokumentarni serijal "Ponosnim koracima kroz BiH". Fondacija Hastor je pokrenula ovaj serijal s ciljem promocije prirodnih ljepota Bosne i Hercegovine, njenih ljudskih potencijala i prilika koje se nude kako bi mladi uvidjeli da svoju budućnost mogu graditi u našoj državi. Ekipa Fondacije Hastor je završila prvu sezonu, a povodom toga, januarski intervju mjeseca ćemo posvetiti **Hani Kazić Sulić**, našoj stipendistici kao jednoj od ključnih članova koji stoje iza ovog projekta.

1. Kako je došlo do tvog uključivanja u snimanje i montažu prve sezone serijala "Ponosnim koracima kroz BiH" i kakav ti je bio prvi utisak o projektu?

U projekat sam se uključila na inicijativu urednice i voditeljice serijala "Ponosnim koracima kroz BiH" Dženane Zulum. Bila sam među prvima kojima je predstavljen koncept i odmah sam dobila pitanje da li bih željela učestvovati u realizaciji ovako značajnog projekta, sa zaduženjem za snimanje i montažu. Moj prvi utisak bio je izuzetno pozitivan. Ideja serijala mi se dopala, jer na kreativan i vjerodostojan način prikazuje kulturno naslijeđe i ljepote Bosne i Hercegovine, kao i potencijale naše zemlje. Posebno me motivirala činjenica da projekat ima jasnu poruku – da pokaže pozitivne primjere te da podstakne mlade ljude i motivira ih da ostanu i grade svoju budućnost ovdje.

2. Koji su bili tvoji konkretni zadaci tokom snimanja i montaže i kako je izgledao rad na terenu širom Bosne i Hercegovine?

Moji konkretni zadaci tokom rada na serijalu obuhvatali su cjelokupan proces snimanja i montaže. Prije svakog snimanja bilo je potrebno detaljno istražiti grad i okolna mjesta kako bismo bile što bolje pripremljene; upoznati se s okruženjem, planirati kadrove i unaprijed osmisliti vizuelni pristup svakoj epizodi. Tokom samog snimanja, pored videomaterijala, važan dio posla bio je i snimanje zvuka. Morale smo voditi računa o ambijentu i uslovima na terenu kako bi glasovi gostiju i voditeljice ostali jasni i razumljivi. Osim intervjua, snimale smo i dodatne kadrove, takozvane offove i atmosferske scene, koje su kasnije pomagale u građenju cjelokupne priče. Nakon terenskog dijela slijedila je montaža, koja je uključivala selekciju materijala, slaganje narativa, color grading, obradu i čišćenje zvuka, potragu za odgovarajućom muzikom za svaku epizodu, kao i snimanje i dodavanje dodatnih voiceovera. Svaka epizoda zahtijevala je pažljiv i kreativan pristup da bi konačni rezultat bio dinamičan i sadržajno zaokružen.

3. Šta ti je predstavljalo najveći izazov u procesu snimanja i montaže, a šta bi izdvojila kao najljepši dio tog iskustva?

Najveći izazov u procesu snimanja i montaže bio je izazovan tempo rada, posebno putovanja do različitih gradova i organizacija snimanja u ograničenom vremenskom roku. Često je bilo naporno uskladiti logistiku, raspored snimanja i tehničke uslove na terenu, ali smo se trudile da svaki izazov pretvorimo u dio stvaralačkog procesa. Sama putovanja su, uprkos umoru, bila zanimljiva jer tokom njih imale smo priliku da planiramo kadrove i razmjenjujemo ideje. S montažerske strane, najveći izazov bio je od velike količine materijala napraviti smislenu i dinamičnu cjelinu, a pritom sačuvati autentičnost priča i atmosfere svakog grada. Bilo je potrebno pažljivo birati kadrove, muziku i ritam epizode kako bi konačni snimak bio kvalitetan i zanimljiv gledaocima. Kao najljepši dio iskustva svakako bih izdvojila upoznavanje sa gostima i obilazak različitih mjesta širom Bosne i Hercegovine. Svaki grad nosio je svoju posebnu energiju i priču, a prilika da ih bolje upoznamo i prikažemo kroz serijal bila je izuzetno nadahnjujuća. Upravo ti susreti s ljudima, nova poznanstva i osjećaj zajedničkog stvaranja nečega vrijednog, učinili su cijeli projekat nezaboravnim.

4. Koliko je podrška Fondacije Hastor bila značajna za realizaciju serijala i šta ovakvi projekti znače za mlade koji se žele profesionalno razvijati u oblasti medija?

Podrška Fondacije Hastor bila je ključna za sprovođenje cijelog serijala. Bez njihove podrške i povjerenja, ovakav bi projekat bilo mnogo teže ostvariti, posebno u produkcijskom smislu. Omogućili su nam sredstva, organizacionu podršku i prostor za kreativno izražavanje, što je za mlade autore izuzetno važno. Ovakvi projekti imaju veliki značaj za mlade koji se žele stručno razvijati u oblasti medija; pružaju priliku za praktično iskustvo, timski rad i direktan susret s izradom videozapisa. Kroz rad na serijalu imali smo priliku učiti, istraživati, razvijati nove vještine i graditi profesionalni pristup poslu. Također, ovakvi projekti mladima daju samopouzdanje i osjećaj da njihov rad ima stvarnu vrijednost i vidljivost. Fondacija Hastor prepoznala je potencijal mladih kreativaca i omogućila nam da svoje ideje pretvorimo u konkretan i društveno značajan projekat, što je za naš profesionalni razvoj bilo neprocjenjivo.

Pripremio: Lorens Stranjak

Fragmenti volonterskih priča

U vremenu u kojem se solidarnost često svodi na objavu, a empatija na prolaznu reakciju, rijetko se govori o onima koji tiho, bez publike, biraju da budu prisutni. Fondacija Hastor upravo tu tišinu pretvara u djelovanje, u pažljivo organiziranu podršku, u glasove koji govore i bez riječi, u male zajednice koje se iznova spajaju. Iza kalendara aktivnosti i administrativnih najava kriju se priče koje ne stanu u tabelu: priče o učenju, odgovornosti i empatiji. Pregled januarskih volonterskih aktivnosti otvara upravo taj prostor – prostor u kojem volontiranje postaje iskustvo koje mijenja i volontere i one kojima je pomoć namijenjena.

Volonterske aktivnosti realizirane su u različitim gradovima Bosne i Hercegovine, od Sarajeva, Zenice i Tuzle, do Foče, Kalesije i Dervente, ali ih povezuje zajednička nit: stvarna uključenost u zajednicu i konkretan doprinos svakodnevnom životu ljudi.

U Sarajevu su volonteri kroz edukativne radionice ulazili u svijet znakovnog jezika, upoznajući se s osnovama komunikacije gluhih i nagluhih osoba. Kroz interaktivan rad, vizuelne demonstracije i vježbe u parovima, učili su kako se pozdraviti, predstaviti, izraziti emocije i osnovne potrebe bez riječi. Ove radionice nisu bile samo lekcije jezika, već i lekcije strpljenja, pažnje i razumijevanja, podsjetnik da komunikacija ne počinje govorom, nego slušanjem i empatijom.

U istom gradu, ali u sasvim drugačijem kontekstu, volontiranje je poprimilo humanitarnu dimenziju. Kroz sortiranje, slaganje i pakovanje donirane odjeće i potrepština, volonteri su postali dio lanca koji omogućava da pomoć dođe do socijalno ugroženih osoba. Riječ je o radu koji često ostaje nevidljiv, ali bez kojeg nijedna humanitarna akcija ne bi mogla funkcionirati.

Zenica je bila mjesto gdje se volontiranje odvijalo u srcu zajednice, u društvenom domu. Nakon obnove prostora, volonteri su se posvetili njegovom temeljnom čišćenju i uređenju, vodeći računa o svakoj prostoriji, hodnicima i sanitarnim čvorovima. Iako fizički zahtjevna, ova je aktivnost nosila snažnu poruku: briga o zajedničkom prostoru znači brigu o ljudima koji ga koriste.

U Foči je volontiranje dobilo toplu, gotovo porodičnu atmosferu. U studentskom centru volonteri su, osim čišćenja zajedničkih prostorija, odlučili učiniti nešto više: pripremiti palačinke za studente koji se u čitaonici pripremaju za ispitni rok. Taj jednostavan gest pretvorio se u trenutak predaha, razgovora i podrške, podsjećajući da volontiranje ponekad znači samo biti tu i razumjeti nečiji umor.

Poseban fokus januarskih aktivnosti bio je usmjeren na djecu i mlade. U Derventi su kroz kreativne radionice nastajale igračke od recikliranih i nerecikliranih materijala. Ovaj proces nije razvijao samo kreativnost, već i osjećaj empatije, socijalne odgovornosti i ponosa zbog stvaranja nečega lijepog za druge. Završni razgovori i refleksije dodatno su osnažili poruku da i male ideje mogu imati veliki značaj.

U Zenici su volonteri boravili u vrtiću, unoseći dodatnu toplinu, pažnju i igru u svakodnevnicu najmlađih. Kroz druženje, kreativne aktivnosti i razgovor, gradila se atmosfera sigurnosti i prihvaćenosti. Ovakav vid volontiranja pokazuje da pomoć nije uvijek materijalna, ponekad je to vrijeme, osmijeh i prisutnost.

Kalesija je obilježila Međunarodni dan obrazovanja kroz niz povezanih aktivnosti. Izrada panoa, promotivnog materijala za lokalno udruženje mladih i edukativni kviz podsjetili su da je obrazovanje temelj ličnog i društvenog razvoja, ali i odgovornost svih nas. Aktivnosti su bile prilika da se učenje spoji s društvenim angažmanom i saradnjom unutar zajednice.

U Tuzli je volontiranje poprimilo i ekološku dimenziju. Akcija "Restoran za ptice" spojila je kreativni rad, edukaciju i brigu o biodiverzitetu. Izrada hranilica, edukacija građana i interaktivni kviz na otvorenom pokazali su kako se mladi mogu aktivno uključiti u očuvanje prirode i istovremeno educirati zajednicu.

Neizbježno je spomenuti da su naši volonteri i ovog mjeseca bili ključni dio rada kancelarije Fondacije Hastor. S velikom dozom odgovornosti i empatije, učestvovali su u raznim administrativnim zadacima, od koordinacije telefonske komunikacije do protokolisanja i obrade zaključnih ocjena učenika stipendista na kraju prvog polugodišta. Kroz detaljan rad, ljubaznu komunikaciju i spremnost da pomognu, bili su ključna spona između Fondacije i njenih stipendista, kao i svih ostalih zainteresiranih za naš rad.

Kada se svi ovi primjeri sagledaju zajedno, jasno je da volontiranje u Fondaciji Hastor nema jedno lice ni jednu definiciju. Ono se odvija u učionicama i domovima, u vrtićima i studentskim centrima, u parkovima i skladištima. Ono je spoj rada, učenja, igre i solidarnosti.

Za nekoga ko tek razmišlja o volontiranju, ove aktivnosti nude jasan odgovor na pitanje "Šta volontiranje zapravo znači?" – znači biti prisutan, preuzeti odgovornost i ostaviti zajednicu barem malo boljom nego što je bila jučer.

Pripremila: Ajna Šido

FONDACIJA HASTOR

Pozivamo Vas

da se pridružite našoj misiji i doprinesete ispunjenju snova perspektivnih učenika i mladih ljudi koji trebaju našu pomoć.

Ukoliko želite podržati rad Fondacije Hastor, uplatu donacije možete izvršiti na jedan od transakcijskih računa:

ASA Banka d.d. Sarajevo:
1346101000825159
Raiffeisen Bank BH d.d. Sarajevo:
1610000055230065
Unicredit Bank d.d. Sarajevo:
3389002201775656

FONDACIJA
HASTOR

Kontaktirajte nas!

Bulevar Meše Selimovića
16, Sarajevo

033 774 789
033 774 823

fondacija@hastor.ba

Redakcija

Lamija Karađuz
Sanita Fuško
Lamija Sejdić
Adina Jusufspahić
Lorens Stranjak
Amina Bašić
Emra Kulo Begić

Grafički dizajn

Selma Fatić